

Les entranyes de 'Desampa'

Com és per dins una desfilada d'en Francis Montesinos renascut? La resposta, mos a mos, es troba en aquestes dues pàgines.

Són les deu del matí del dia 1 de juny. La nit "Desampa" a The Face. Es tracta en bona part de la desfilada que va triomfar a Madrid l'any passat, on les peces de roba d'estiu plenes de falla, pètals de rosa i melangia d'altres èpoques varen encendre en aplaudiments la passarel·la Cibeles. Es això, però amb algunes noves aportacions, matisos gairebé eteris i petits canvis que el modista ha anat introduint per a la presentació valenciana. Tot i que el creador ja té preparades les tendències per la pròxima temporada (la col·lecció nova es dirà "Ángeles humanos" i serà plena de tons perversament angelicals), ha volgut oferir al seu públic preferit l'ofrena amb què va ressuscitar públicament.

Els preparatius. L'estudi que Montesinos té al barri del Carme és ple de tranquil·litat tensa, com la serenitat bategant que precedeix la tempesta. Queda un bon grapat de roba i complements decoratius que cal transportar a la discoteca, tot i que el gros del material ja hi és. Sobre la seua taula de treball hi ha maquetes del prototip d'Opel Tigra que l'artista va dissenyar recentment i que va ser presentat a l'última Fira de l'Automòbil de Barcelona. Al costat, uns papers amb l'emblema de Monalmon, SA, un modest grup empresarial que ha creat amb uns associats per a combatre els fracassos del passat. La marca que actualment utilitza, Montesinos Alama, quedarà separada de la comercialització i venda d'un producte que pretén oferir avantguarda i comercialitat a preus raonables. "No em queda més remei que fer d'empresari, però estic preparat per a parir un bon còctel a partir d'allò que he fet malament", diu Francis. Pretén també tornar a obrir tendes i espera inquiet el resultat del litigi que manté amb els socis anteriors per tal de recuperar la mítica botiga

de la Plaça del Tossal. Amparo, una de les dones de l'equip del dissenyador s'encarrega de solucionar el tema de les invitacions: "Ens hem vist desbordats, hi ha massa gent que vol anar a la desfilada". Efectivament, el telèfon desprèn fum, i arriba l'hora de les negatives inapel·lables per als qui sol·liciten assistir a última hora. En aquestes situacions, la rapidesa és el triomf.

Rafa, Ignasi, Carlos, Lilian i Juancar són els estilistes i col·laboradors que ajuden a engreixar la màquina "Desampa" perquè Francis es retrobe amb València després de quinze anys de no fer desfilades a la ciutat. "Per això és tan important aquest *show*, perquè és a València, i tothom estarà molt i molt pendent del meu fill." Qui parla és la senyora Remedios, la mare del dissenyador i un dels tòtems de la seua carrera. Com a cada desfilada, el farà costat, ajudant a controlar cada detall perdut. El clan Montesinos és, de fet, molt familiar. Se sent marejada pel remolí de models, famoses i no famoses, que confluiran a The Face. Pràcticament, unes 25 xiques i 10 models masculins per a un muntatge que té un cost de vora 7 milions de pessetes consumides en 45 minuts de desfilada. "Jo això d'aquestes xiquetes no ho entenc. A les models, els fan creure que són com Nostre Senyor, i no pensen que fas un pas i ja tens 50 anys, ja deixen de ser boniques". Reflexiona, mentre recomana a Francis que no bega massa cafè de manera ansiosa. I arriba Doña Concha, la mare professional del dissenyador, la talladora de Montesinos. Encara falta una cortina per arreglar i són quasi les dues. "Tranquil, porta les cortines i no et preocupes", diu animant el creador. Sembla que tot estiga agafat amb pinces.

Són les 16.30. Tothom és ja a la discoteca. Una passarel·la en forma de trampolí plana sobre una piscina rebentada de

RAFA GIL

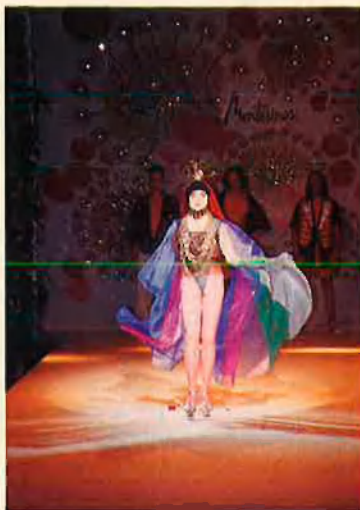
Dalt, l'equip actual de Francis Montesinos. Baix, les supermodels arriben a València.

Dalt, la sessió de maquillatge. Baix, els periodistes parlen amb la mare de Francis.

RAFA GIL

flors. Al fons, un enorme pannell amb estampats de la Mare de Déu i totes les altres consignes de la col·lecció. Les grans models com Cristina Piaget, Paola Dominguín (la gran sensació perquè està embarassada de cinc mesos), Lu, Eva Ara i Cristina Muro ja han arribat. També tots els altres, alguns ja habituals de Francis. Arriba una paella, que Cristina Piaget mira amb ulls de desig, però opta per un peix amb espàrrecs. La línia és la línia. L'aigua és la beguda de les *tops*. El dissenyador, que seu amb elles somrient, s'acosta a la barra: "Una cervesa, per favor". Tothom és una mica neguitós, i una emoció molt tova mulla l'atmosfera. Es preveu que serà una nit de descàrregues, de retrobament i també de passatges iniciàtics. Les complicades bastides cibernètiques que han de donar llum als somnis de Montesinos dominen l'escena irrealment. Alguns membres del servei de manteniment de The Face miren tot això com si es tractara d'una invasió extraterrestre.

A l'esquerra, Cristina Piaget en un moment de la desfilada. Dalt a la dreta, models de 'Desampa'. Baix, l'estimada drag-queen la Faraona.

La separació entre les models famoses i les altres és un fet, el contacte no és fluid. Algunes xiques es queixen sovint que les *tops* són bastant estirades. La veritat és que no és així, pel que fa a la Piaget, l'Eva Ara o la Paola Dominguín, tot i que no es barregen amb el gros de les models menys conegudes. Cristina Muro, en canvi, marca incòmodament la distància.

Els assajos i la nit. Al llarg de la vesprada es multipliquen els assajos, observats per Clemente Martínez, l'home que ha fet d'intermediari entre Montesinos i els responsables de The Face. Algunes és la primera vegada que desfilen, i, tot i que han de compartir passarel·la amb expertes, la coreografia de la desfilada està pensada perquè no es note el contra-

Exhuberància

La delicada i natural constricció de dolces maneres de Cristina Piaget pateix una transformació a la passarel·la: allà és una tigressa, una molt bella pantera dels manglars que assegura que Montesinos és sinònim absolut d'estil i frescor.

—Quina recepció té Montesinos fora de València?

—Li tenen molta estima, sobretot a la fidelitat que ha demostrat a ell mateix.

—Quin tipus de fidelitat és aquesta?

—Vull dir que fa roba segons uns canons interns, no per a vendre més.

—I aquesta característica no és comuna?

—No és normal que es tinga la voluntat de transmetre conceptes artístics, i a més, es faven divertits. **J. M.**

punt. Els periodistes comencen a acudir, amb tot tipus de metal·lúrgia d'alta definició i Francis fa a algunes entrevistes seguides. Hi ha qui retrau al dissenyador que amb la seua tornada, no repeteix les directrius de confecció

que ha fet altres temporades. "Lògic. He traçat un llenguatge i no vull desfer-me'n. No seria jo si ho fera". El modista sembla que ho té clar. I arriba la nit. Ro, una maniquí paradisiàca de Milà nascuda al Brasil i vella amiga de Francis, és calmada enmig de la incipient histèria (els més afectats són Ignasi i Rafa, els encarregats de vestuari). Sílvia Martí i José Morales s'encarreguen del maquillatge i la perruqueria a un ritme veloç. Les cares es cobreixen d'un rosat celestial i els pentinats són estil Drew Barrymore.

El *back-stage*, on són les models, bull. Els que sortiran a la passarel·la tenen fred i els nervis comencen a tesar les pells d'uns xics i xiques esbossats per a reduir a pols la libido dels simples mortals. A la sala, el públic espera. És més de mitjanit. Els vestits de gala comparteixen lloc amb cabelleres tipus Brad Pitt i conjunts de tall espacial. Comença la desfilada, quan arriba finalment des de l'hotel Cristina Piaget. Unes albaides obren el pas a una traca extenuant a ritme de bakalao i recreacions sòniques technonconfitades del Misteri d'Elx en la virtualitat de la passarel·la. La col·lecció de punt és la que provoca les reaccions més delirants del públic. Quan surt a la passarel·la la Faraona, la *drag-queen* valenciana per excel·lència, la sorpresa es transforma en gràcia ambigua. El so falla en certs moments i la diferència de nivell ente

les grans models i les més joves és, malgrat el pla coreogràfic, palpable. Però no enterboleix realment el resultat. Paola Dominguín surt pentinada com la Dama d'Elx amb el vestit de núvia i l'embaràs, i el públic gaudeix fins a nivells sagrats. Francis saluda i la ciutat de València l'acomia agrait: el conjunt ha fet retrobar al públic alguna màgia que havia perdut temps enrere. Un record de llum especial que tothom desitja ardentment d'esforçar-se a prolongar. **Joan M. Oleaque**